

[H. P. Hansen.]

Fattiglovgivning betyder, at de Opgaver, der hidtil har været for Hjælpekassen, vil blive mindre —, at der vil tilføres det sociale Udvalg et betydeligt Arbejde. Hertil kommer saa hele Børnetilsynet; en Del ligger nu hos Kommunalbestyrelsen og særlige Udvalg, medens det væsentlige jo er overdraget til Værgeraadene.

I denne Forbindelse omtalte det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit, at jeg i min første Tale havde nævnt, at der over Værgeraadenes Arbejde var kommet til at hvile et uheldigt Skær, fordi Værgeraadene i visse Tilfælde var *pligtige*, at fjerne Børnene fra Hjemmene, og det ærede Medlem mente, at det samme uheldige Skær vilde komme til at hvile over det sociale Udvalg. Jeg er ganske uenig med det ærede Medlem. Værgeraadene har nemlig kun den Opgave at beskæftige sig med de Børn, som er kommet i den uheldige Stilling, at de skal tages under særlig Opsigt, medens det sociale Udvalg faar med alle de øvrige Børn, som nu ikke er under Værgeraadets Forsorg, at gøre. Jeg mener, at der er en meget stor Forskel. Det sociale Udvalg faar en Række Opgaver, medens Værgeraadet kun har den ene Opgave. At den Kritik, der nu og da har været fremme overfor Værgeraadet, er uberettiget, er en Sag for sig; jeg vilde med mine Udtalelser ikke i mindste Maade kritisere Værgeraadene, men kun nævne Forholdene, som de faktisk er.

Endvidere faar det sociale Udvalg med Skolebespisningen at gøre. Men naar den Del af Lovforslaget formes paa en saadan Maade, at det vil virke mere praktisk, ser jeg ikke, at det Arbejde vil blive uoverkommeligt. Det sociale Udvalg skal ogsaa have med Ulykkesforsikringen at gøre efter Bestemmelserne i Lovforslagets § 40, naar der skal udredes Erstatning til en Person, som Raadet mener, det kan være uheldigt at udbetale hele Beløbet til.

Det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby) udtalte om dette Forhold, at Udvalgets Virksomhed her vilde være uheldig. Det ærede Medlem sagde: Det gaar nok med Politimesteren, lad os derfor blive ved denne Ordning. Jeg er nu ikke sikker paa, at det gaar saa godt, fordi jeg ud fra min kommunale Erfaring ved, at man i adskillige Tilfælde har henvendt sig til Kommunalbestyrelsen for at faa Oplysninger om den paagældende Person og for at faa det kommunale Raads Udtalelse om, hvorledes

det mente, Sagen bedst burde ordnes. Jeg tror ogsaa, at det ærede Medlem, naar han tænker lidt mere over Tingene, vil komme til det Resultat, at det sociale Udvalg i en Landkommune vil have bedre Kendskab til den paagældende end den Politimester, der bor i en Købstad, maaske mange Mile fra den paagældende Landkommune. Og det Arbejde, der i saa Henseende kan paaføres det sociale Udvalg, vil ikke være mere, end at det godt kan drage den Tørv med.

Fra alle Sider er det jo erkendt, at det vil være en Fordel, at de forskellige Afgørelser lægges i det samme Udvalg. Det er da min Overbevisning, at selv om der vil blive meget Arbejde for dette Udvalg at udføre, vil det dog ikke blive uoverkommeligt. I de større Kommuner har man i Forvejen den lønnede Medhjælp, og der er det givet, at man vil fortsætte paa samme Maade. Det er ogsaa muligt, at man saa maa lade Udvalgets Medlemmer nøjes med at have med de sociale Opgaver at gøre; det bliver jo et vidt spændende Felt og vil give Arbejde nok for de paagældende. De maa i saa Tilfælde, hvis de ikke kan overkomme mere, give Afkald paa andre Hverv, som saa de øvrige Kommunalbestyrelsesmedlemmer maa tage sig af.

Formanden skal føre Tilsynet med Udvalgets Arbejde, og selv i de Kommuner, hvor der antages lønnet Medhjælp, anser jeg det for at være af overordentlig stor Betydning, at Formanden har Pligt til at være Medlem af de Underudvalg, der ned sættes, saaledes at han kan følge alle Sagers Afgørelse. Jeg er enig med de Medlemmer, som har talt om, at vi skal ikke over til et Embedsmandsstyre her; det undgaas ogsaa ved, at Formanden er den af Kommunalbestyrelsen valgte Formand. Men det er derfor ogsaa nødvendigt, at der i visse Tilfælde kan ydes ham et Vederlag, saaledes at han kan faa Lejlighed til at følge Arbejdet, saaledes som det paalægges ham.

Det er sagt fra enkelte Medlemmers Side, at det er et farligt Princip, man her er ved at komme ind paa, at lønne saadan en Mand. Ja, er det saa forfærdeligt? Man gik jo dog i sin Tid til at lønne Formændene i Byraadene, ligesom man jo i mange Aar har kunnet lønne Sogneraadformændene. — At det i mangfoldige Tilfælde har været en ganske ussel Betaling, man har ydet Sogneraadformændene, er en Sag for sig. Men man har dog været inde paa at tillægge Sogneraadformændene et Vederlag. Det er ogsaa et kommunalt Ombud, ogsaa et Æreshverv, de